

Motion till riksdagen 2016/17:464

av **Johan Nissinen m.fl. (SD)**

Demokratisering av de minst utvecklade länderna

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska verka för upprättandet av en checklista med kriterier som ska uppfyllas innan det internationella samfundet uppmanar en viss regering att hålla allmänna val, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen, i demokratiseringsarbetet avseende länder som inte uppnår kriterierna i checklistan, ska verka för att kriterierna uppfylls, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Vårt närområde består av världens mest framgångsrika länder, varför svensk och europeisk utvecklingspolitik alltid ämnat emulera mottagarländerna efter oss själva. Den rådande metoden för att minska interna spänningar och bygga legitimitet för regeringsmakten, är och har alltid varit hållande av allmänna val.

I utvecklade länder och medelinkomstländer ger allmänna val legitimitet, de skapar ansvarstagande och rensar ut olämpliga politiska alternativ. Tyvärr visar forskning från världens främsta experter på området att allmänna val alltför ofta inte har samma effekt i de minst utvecklade länderna. Faktum är att i stället för att framtvunga bättre policy, orsakar valrörelser i dessa länder försämrad sådan (Collier 2009, s. 40).

Det finns flera anledningar till den här effekten. Den absolut vanligaste grunden för politiska partier i de minst utvecklade länderna är inte politisk ideologi, utan etnisk tillhörighet. Detta gör att graden av framgång hos en viss regerings reformpaket inte påverkar röstningsmönster, väljarna tenderar att rösta i linje med sin etniska tillhörighet; politik så som begreppet är bekant för personer i västvärlden är ofta en icke-fråga.

Väljarna i de minst utvecklade länderna har också ofta mycket dålig tillgång till information, utbildning och bristande kunskaper om hur en stat fungerar, och ekonomin i länderna är ofta så skör att konjunkturförändringar har lite med ergonomisk policy att göra. Dessutom är avregleringar och antikorrupsionsåtgärder ofta mycket svåra att genomföra eftersom politiska partier måste ge den egna etniska gruppen ekonomiska fördelar för att undvika att gruppen i stället väljer andra företrädare.

Om ärlighet och reformvilja inte lönar sig politiskt kommer oärliga och korrupta personer att ges en systematisk fördel inom den politiska sfären. Politik i de minst utvecklade länderna attraherar därför skurkar (Beasley, Principal Agent, hela boken).

Att regeringar i de minst utvecklade länderna inte hålls till ansvar för sina reformer framgår också tydligt av återvalsfrekvensen i dessa länder. Det mest använda vetenskapliga måttet på demokrati som styrelseskick är ett index som kallas Polity IV, vilket mäter hur väl fungerande en demokrati är på en 20-gradig skala från -10 till +10. Bland de minst utvecklade länderna som ligger mellan -10 och 0 har regeringar en återvalsfrekvens på 88 %, snittet i OECD är 45 % (Collier 2009 s. 36).

Val i länder som saknar effektiv maktindelning och ett oberoende rättssystem och där de ledande deltagarna inte är de bäst lämpade blir också en fråga om liv och död eftersom vinnaren efter valet de facto har fria händer att straffa den tidigare regimen eller andra partier, vilket leder till desperata metoder i valkampanjer.

I stället för att skapa legitimitet och avspänning, leder därför valkampanjer till ökad risk för politiskt våld i de minst utvecklade länderna. Brytpunkten för den här effekten låg 2009 på en medelinkomst på 2 700 USD/år (Collier 2009 s. 21). Det är viktigt att förstå att den siffran inte är en exakt fingervisning som avgör risken för länder i det enskilda fallet, men pekar tydligt på att effekten finns där.

Sverigedemokraterna ser demokrati som det enda sättet för de minst utvecklade länderna att nå utveckling och framgång, men fungerande demokrati är mer än allmänna val. Vi ser stora brister i hur givarländer och det internationella samfundet hanterar frågan om valrörelser i mottagarländer. Afghanistan och Irak är exempel på samhällen där allmänna val lett till splittring och försämrad fysisk säkerhet för befolkningen och mycket lite i form av förbättrad policy.

Sverigedemokraterna anser därför att det internationella samfundet måste anta ett strikt vetenskapligt förankrat synsätt på frågan om val och politiska kampanjer i fattiga och instabila länder, i stället för att använda allmänna val som en ”quick-fix” för mycket komplicerade problem. Dels för lokalbefolkningens säkerhet, dels för att inte urholka förtroendet för demokrati som statskick.

Ett steg i rätt riktning är att sammanställa en checklista med ett minimum av kriterier som måste uppfyllas innan det internationella samfundet uppmanar/trycker på en regering att genomföra allmänna val. Innan dessa kriterier är uppfyllda bör samfundet i stället arbeta för att kriterierna uppnås. Kriterier som bör tas i beaktande vid utformandet av en sådan checklista bör vara öppenhet och deltagande i allmänna val, kapacitet att hålla val, rättsväsendets oberoende, juridiska begränsningar i statens befogenhet, kapacitet att behålla och övervaka säkerheten i landet, storleken på etniskt baserade politiska partier och befintliga motsättningar mellan dessa.

Johan Nissinen (SD)

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Johnny Skalin (SD)

Jeff Ahl (SD)

Pavel Gamov (SD)